

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

XII. ÉVF. 3. SZÁM

2009.

PÜNKÖSD

www.szentanna.org

Te nem hagyod...

Szentlélek Úristen! Te nem hagyod, hogy bárki megregulázzon, korlátok közé szorítson. Nem kötötted magad egyetlen kultúrához sem. Minden nyelven beszélsz, de egyiket sem választottad hivatalos anyanyelvnek. Nem váltottál ki állampolgárságot, és nem kértél útlevé-

let. Nem bámulod a képzett embert, de nem nézed le a műveletlent sem. Nem állsz

egyetlen értékünk előtt idegenül vagy értetlenül, hiszen gyökerében minden jó tőled származik. De más kínálni valód is van, mint amit mi kiügyeskedünk. Mások a mértékegységeid is, mint a mieink. Cseppet sem biztos, hogy ugyanazt látod nagy-nak és kicsinynek, mint mi. Nem osztod ketté a világot: se kelet-nyugatra, se észak-délre. Univerzális vagy, mint a napsugár. Csak az a vesztes, aki előled árnyékba menekül.

Váci Mihály

Eső homokra

Használni akartam - nem tündökölni,
sem esztétikák rangsorát pörölni.
A hallhatatlan szent tülekedésében
lemaradtam - a startnál már lekéstem.
ezért a pályát messze elkerültem,
a robotoló tömegbe merültem,
és dolgoztam hajnaltól éjszakáig,
a gondolat míg csonton átvilágít,
s míg csillagok közt kószált annyi bajnok,
- güröltem, mint egy elnyűtt hivatalnok.
Nem resteltem leszállni a keresztről,
ha egy paraszt kérvénnyel keresett föl;
s két megváltó ihlet közti szünetben
értekezleten szóltam - bár ügyetlen.

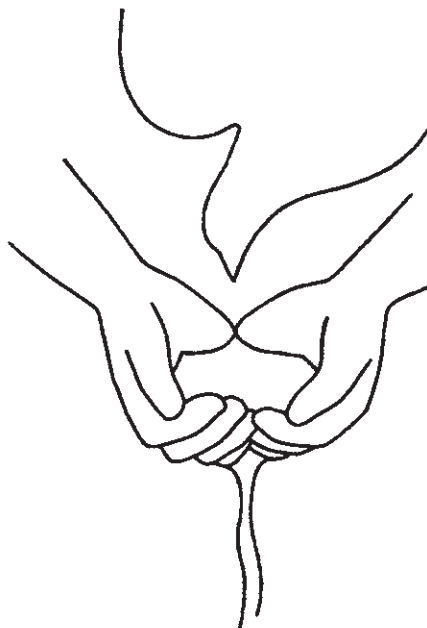
Nem hittem én az elnyomott zsenikben:
ki tenni akart - az tehetett itten!
Volt mit! Mert volt kereszt is, hogy reája
feszüljön vagy meggörnyedjen alája.
Volt pokol is - megjárni mindazoknak,
kik nemcsak vonakodva tusakodtak,
fennszóval áhítva a pokoljárását,
vigyázva: maguk semmibe ne ártsák.

Volt itt dolog, nagy ügy, kárhozat annyi!
Lett volna - volt! - miért élni, meghalni.
Voltak milliók - elhagyva ügyükben -
kikért élhattünk volna vert hitünkben.
Volt pálya, ügy, elhívó kötelesség,
biztató kor - közülünk várva hőseit.
Ez az idő se nyújtott kevesebbet,
csak mi - fiai, voltunk kevesebbek:
bósz nagyravágyók: lesve a csodákat,
nem tettük azt, amiből csoda válhat.

Mert nem hiszem, hogy ne lehetett volna
kitartó, csendes, hű forradalomban
élni:- szeretni, hinni a világot;
tenni valamit, mivel besugárzod;
melegíteni: - telet a gyertya lángja;
szelidíteni: - aszályt a szik virága;
rázni a világot: - szellő az erdő;

kérlelve biztatni: - karsztot a felhők;
lázadni: - úgy, hogy magadat naponta
feláldozod, ha mégoly kis dologra;
ellenszegülni: másképp nem? - parányi
toporzékoló ügy nyergébe szállni,
osztani magad:- hogy így sokasodjál;
kicsikhez hajolni:- hogy így magasodjál;
hallgatni őket, hogy tudd a világot;
róluk beszélni, ha szólsz a világhoz.
Széjjel szóródní - eső a homokra -
sivatagnyi reménytelen dologra
s ha nyár se lesz tőled - s a táj se zöldebb:
kutakká gyűjt a mély:
- soká isznak belőled!

Még nem hiszem, hogy ne lehetett volna
élni: - lehetetlent ostromolva,
hát próbálok önvesztő szerelemben
mi együtt - nem lett volna lehetetlen.

„...Több mint ötszáz testvérnek...” (1Kor 15, 6)

Szent Pál értesít bennünket, hogy Jézus nemcsak Magdolnának és az emmauszi két tanítványnak jelent meg, és többszörösen nem is csupán a „tizenkettőnek”, de megjelent „egyszerre több mint ötszáz testvérnek, akik közül a legtöbb még ma is él, néhány pedig már meghalt.” (1Kor 15, 6) Az evangéliumok erről nem szólnak, hacsak a mennybemenetelnél lévő tömeget nem tételezzük fel, ami esetleg egyezik ezzel a több mint ötszáz testvérrel.

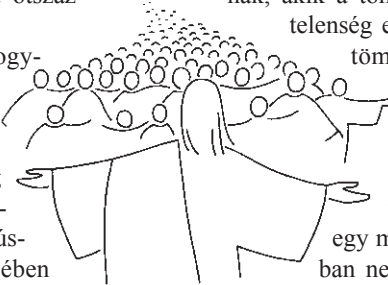
De milyen jó, hogyha Szent Pál odavetett megjegyzésében a kinyilatkoztatás Jézusnak ezt a tömeg előtt való megjelenését is szerepelteti. A húsvéti Jézus viselkedésében ugyanis az a feltűnő, hogy egyes személyeket keres föl. Magdolna, emmausziak, Péter, Jakab, még a tizenegyet is a személyeknek való megjelenéséhez számíthatjuk. Mintha csak azt akarná hangsúlyozni, ami végeredményben minden vallásos életnek a veleje, hogy mindenkinek egyénileg kell találkoznia Krisztussal. A hitben is. És ez olyan hangsúlyt nyer – manapság különösképpen -, mintha a tömegvallásosságnak semmi értéke, sőt semmi értelme nem volna. Milyen csodálatos finoman oktat ki bennünket a mi Urunk arról, hogy nemcsak az egyéni élmény formájában képzelte el a velünk-létet, hanem közösség formájában is. Fontos ezt a mozzanatot észrevennünk, amikor sokan csak az egyéni élmény-kereszténységet tartják evangéliumnak, és a tömeg-élményt pedig valamilyen bibliánál későbbi korok csökevényének s olyan struktúrájának, ami ellen

küzdeni kell vagy pusztulni hagyni. (Gondoljunk a nép-egyház címén nyilvántartott vallási alakzatokra.)

De hát Jézus nem csak egyeseknek jelent meg feltámadása után, de tömegeknek is. Ha nem is sokszor, de megjelent. És hogyan is lehetett az? Nem sokszorozhatta meg magát, hogy mindenkivel szemtől-szemben beszélgesse. És mi juthatott a Krisztus látásából-hallásából azoknak, akik a tömeg szélén állottak? Képtelenség elképzelni, hogy egy ilyen tömegben mindenkivel az én-te közösség intimitásában mutatkozhatott meg. Még a látás közvetlensége is hiányozhatott, hacsak fel nem állott egy magaslatra vagy hegyoldalban nem keresett egy magasabb helyet (bár ezeket a körülményeket meg szokták írni a szentírók). Sokaknak jutott tehát osztályrészül csak az a tudat, hogy velük van a Krisztus, a feltámadt Krisztus anélkül, hogy egyéni szót válthattak volna vele, vagy szemének sugarát, arca melejét, keze tapintását, lelke felszító varázsát érezhették volna. De így is Krisztushoz tartoztak, és a feltámadás tanúivá lehettek.

Mindent el kell követnünk, hogy élményeinkben szentől-szembe találkozzunk az Úrral. De nem szabad lenéznünk, pláne megvetnünk a tömegvallásosságunk azokat a formáit, amik tanúskodnak ugyan Krisztusról és Krisztushoz tartozónak érzik ugyan magukat, de az egyéni bensőség finomságáig és mondhatnánk az egyéni élmény megilletődöttségéig nem jutnak. Sőt kisebb értékűnek sem szabad tartanunk, hiszen az Úr nem restellte a tömeg szélén járókat sem.

Belon Gellért

H u m o r

A humor nem vicc. Ha a humorról bátorodom írni, azonnal Karinthy tekintetét érzem az arcomon, s tudom, hogy ő „nem ismert tréfát” ebben a témában. Igaza van! A humor nem lehet tréfa kérdése.

A humor az élet dajkája. Sírásra görbülő száunk egyengetője. Félelmeink feloldója, keserőségeink sötét dzsungeléből kivezető ösvény, reménytelenségünk Noé-bárkája. A humor nem „egy esemény” életünk történései között, hanem érettségi vizsga, ahol kiderül, mennyit érünk Isten színe előtt.

A farizeusok sosem tudtak humorizálni. A humor nyelvén legjobban a szentek értettek. Aki nyakig ragad „ebben a világban”, az előbb-utóbb elfelejt nevetni. A humor „gyökere” a függetlenség, a történések és események fölé való emelkedés, a lélek szabadsága.

A komolyság mindig az alagsorban van, csak a vidámság nem rest ahhoz, hogy fölkapaszkodjon az emeletre. A humor: a felülről nézés művészete; néhány pillanatra előlegezett örökkévalóság.

A humor arca

fiatal arc, huncut arc, s ha ránézel, azonnal bízol benne, érzed, hogy nem képes hazudni. A hazugságoknak a fontoskodó értekezletek készítenek szálláshelyet, s nem az értekezletek szüneteiben röpködő tréfák. A bölcsnek vélt sok óras előadások tele vannak önigazoló magyarázkodásokkal, s a szavak erdejében elvész a lényeg... Az „egyperces novellák” abban az egy percben föltárják az igazságot, hiszen „csak róla” szólnak.

A hivatalnok elegáns öltönyben jár, nyakkendője van, mindig frissen borotvált arca s beszéde precíz.

A bohóc tarka leplekben „szárnyal”,

vagy „virágnak” képzeli magát, mint Tropauer Hümér, Rejtő Jenő regényében és úgy néz rád, hogy pillantásától megtántorodsz.

A hivatalból előadók nincsenek hatással az emberiségre, nekik csak az „előfizetett tapsolók” hada marad. A szívből kacagatók a közösség kedvencei, mert azt mondják el villámgyors tréfában, ami már rég kikérezkedett a szívünkéből, csak nem tudtuk „becsomagolni”.

A „humor” latin szó. Magyar jelentései; nedvesség, folyadék, nedű, hab. És aki humorizál, az nedvessé, folyékonyvá – elviselhetővé – teszi az oly sokszor száraz, sivár és elviselhetetlen életet.

Jól emlékszem kórházi szobánk „Karcsi bácsijára”, aki jópofa bemondásai-val képes volt feledtetni velünk, hogy hol vagyunk és mi várhat ránk. Tőle tanultam, hogy a „kinevetett nyomorúság” megszűnik, mihelyt mosolygok rajta, vége van.

A humor erkölce

épp ebben a pillanatban érinthető. Nincs nagyobb jótétemény, mint a bajban felkiáltó mosoly. Nem azok tesznek valamit az emberiségért, akik örökké siránkoznak szenvedéseik fölött, hanem azok, akik szenvedéseik közben képesek fölvidítani őket. A fájdalom könnyeinek előcsalogatásához nem sok tehetség kell. Fájdalmakkal szinte mindannyiunknak színiültig van a szíve, sokszor egy rövid mondat elég ahhoz, hogy a keserűség kicsorduljon.

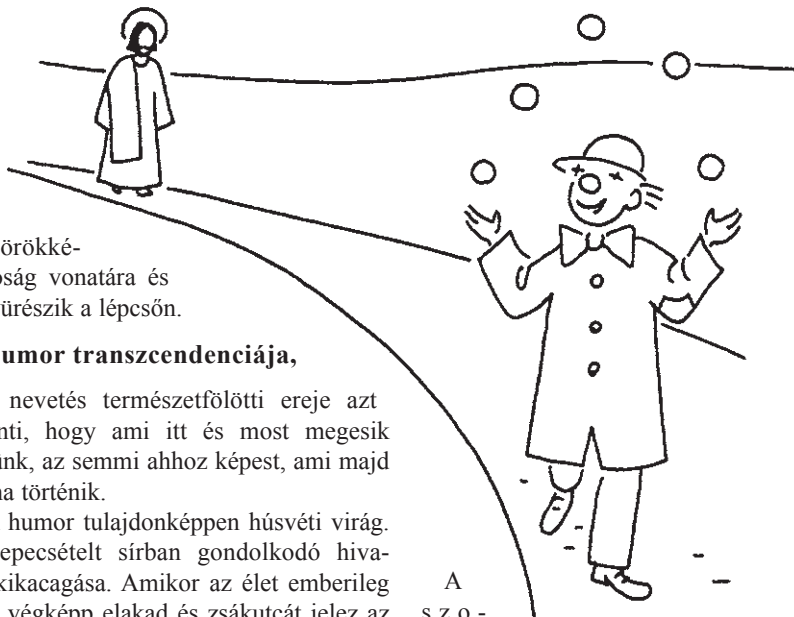
Az öröm könnyei mélyebben tartózkodnak, s ezért a kacagást nagyobb művészet felszínre hozni, mint a sírást. A sírás mindig a közelünkben van. A könnyek készenlétben állnak, nem nehéz őket megkeresni. De az öröm bujdosó lovag, akit csak „varázslattal” idézhetünk meg.

Minden jó tréfa, minden nevetés ennek a varázslatnak a győzelme. A humor annak magvallása, hogy nem kötődünk véglegesen oda az eseményekhez, nem betonozta le életünket a történelmünk, a betegség nem tepert le, a sikertelenségtől nem estünk kétségbe, a csalódásoktól nem mentünk a falnak, mert mindegyiket kinevettük. És mit tehet a kinevetett nyomorúság?... Fölszáll

nem tudják magukról. Aki képes valakit megnevetetni, az egy pillanatra fellebben-ti a fátylat a Végtelenről.

A vidámság nem ijedt menekülés a tények hatalma elől, hanem a tények felülbírálása.

A szomorú arcok a hiábavalóság szál-lásadói. A nevető arcok az értelmes életbe vetett remény profétái.

az örökké-
valóság vonatára és
fűtyürészik a lépcsőn.

A humor transzcendenciája,

a nevetés természetfölötti ereje azt jelenti, hogy ami itt és most megyesik velünk, az semmi ahhoz képest, ami majd utána történik.

A humor tulajdonképpen húsvéti virág. A lepecsételt sírban gondolkodó hivatal kicacagása. Amikor az élet emberileg már végképp elakad és zsákutcát jelez az összes tábla, akkor Isten mosolya ledönt minden acsarkodást, kineveti a halottké-meket és a fényesség tanúit küldi világgá azzal a boldog tapasztalással, hogy „látuk az Urat”. Az a „látás” minden nevetés aranyfedezete. A leggyöngébb kacaj mögött is ez a szívet remegtető öröm izzik. Mert semmi okunk sincs a nevetésre, ha csupán ez az egyetlen földi életünk van! Nem lenne erőnk a kacagásra, hacsak egy sírhoz gyalogló csapat közka-tonái lennénk.

A humor: isteni eredetű tulajdonságunk. Akik nevetni tudnak, azok hisznek. Hisznek akkor is, ha be sem vallják vagy még

A szomorúság „oda-
ragaszi” a bajhoz. A vidámság „elrugasz-
kodik” a bajtól. Az első tárgyilagos –
emberszabású – cselekedet, a másik tény-
fölötti erő – istenszabású – tett. Földhöz
kötött gondolkodásunk félelmetes sivata-
gában a humor: az Ég Oázisa.

„Ha egy szent szomorú volna, az nagyon szomorú szent volna” – mondja Szalézi Szent Ferenc. A hetvenéves költő, Sík Sándor, talán éppen ezért imádkozik „humorért”. Szeretné „egybelátni” Isten nagy vadaskertjét és a tágasabb mennyországot. De tudja, hogy ehhez az együttlátáshoz „humor” kell. *Enzsöl Ellák*

70 éves (volt) a kéleshalmi templom

2008. decemberében volt 70 éve annak, hogy a kéleshalmi (akkor terézalmi) templom felépült és felszentelték. Most lehetőségünk van arra, hogy megemlékezzünk

tiszteletére és Szent István első szent királyunk halálának 900 éves emlékére az Úrnak 1938. évében, július 31-én tétetett le Dr. Horváth Győző felszentelt püspök, kalocsai nagyprépost által a kélesi lelkészség fennállásának 11. évében. Az Egyházat XI. Pius pápa, Magyarországot vitéz nagybányai Horthy Miklós, főegyházmegyénket gróf Zichy Gyula kalocsai és bácsi érsek kormányozta. A kélesi lelkész Murányi Péter volt.

A templomépítést nagy

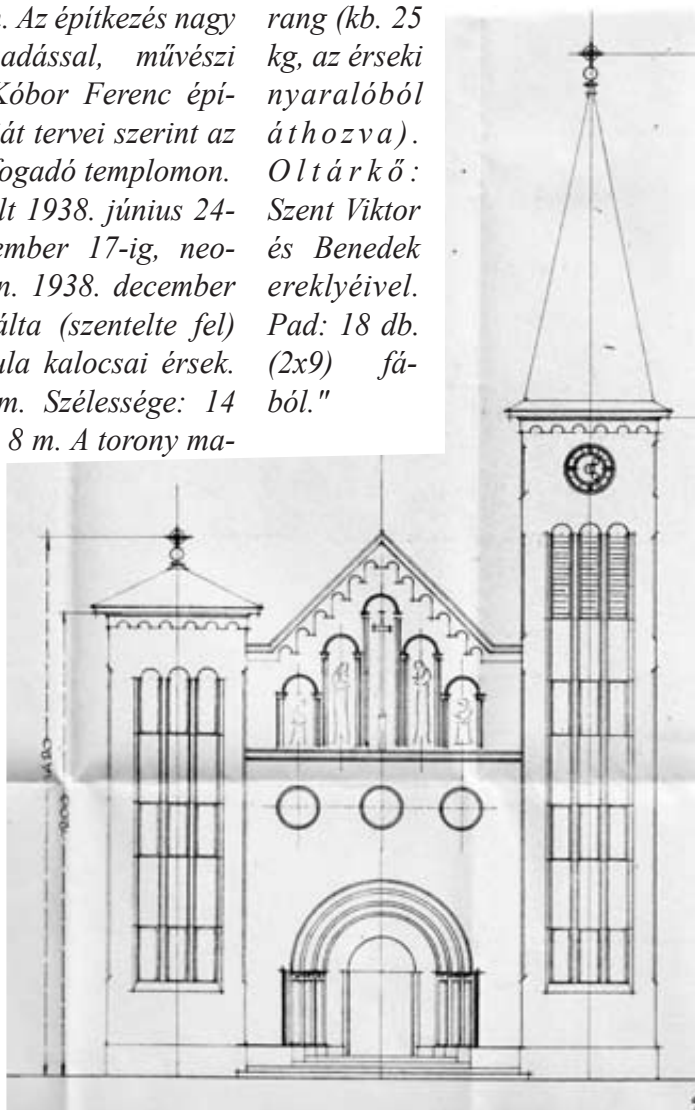
erről és bemutassuk az eredeti tervrajzokat, valamint leközljük a Historia Domus sorait az építkezésről: "A kéleshalmi templom alapköve a teljes Szentháromság, az Atya, Fiú és Szentlélek dicsőségére, a Boldogságos Szent Szűz

ügybuzgalommal és óriási anyagi áldozattal megtestesíti Szabó István pápai kamarás, jánoshalmi esperes-plébános. Támogatói: Dr. Marschall Ferenc titkos tanácsos, Latinovits János főispán, vitéz Bajcsay Ernő alispán, Dr. Szalay

Tibor főszolgabíró, Iványi Dániel főjegyző, Almási Imre községi bíró és áldozatos hívek, akiknek sorában gazdagok és szegények, egyszerűek és előkelők egyaránt vannak. Erős támasz volt még a „Felső Bácska”, Bernáth Zoltán szerkesztésében. Az építkezés nagy munkáját odaadással, művészi hozzáértéssel Kóbor Ferenc építész végezte saját tervei szerint az 1.000 lelket befogadó templomon. A templom épült 1938. június 24-től 1938. december 17-ig, neoromán stílusban. 1938. december 18-án benedikálta (szentelte fel) gróf Zichy Gyula kalocsai érsek. Hossza: 27,5 m. Szélessége: 14 m. Magassága: 8 m. A torony ma-

gassága: 27 m. Vasbeton váz- és oszlopokkal, téglából épült. A tetőt pala táblákkal fedték. Az oltár félkör ívű, vörös és fehér márványból készült. Az oltárkép: Viday Brunner: Szent István felajánlja a magyar koronát a Bol-

dogságos Szűznek (festmény). A templom védőszentje: Szent István király. Nagy kórust építettek, egy harmóniumot helyeztek el rajta. A keresztút színes dombormű. 2 db. Harang: 1. Felszereléssel 210 kg. 2. Lélekharang (kb. 25 kg, az érseki nyaralóból áthozva). Oltárkő: Szent Viktor és Benedek ereklyéivel. Pad: 18 db. (2x9) fából."

Ahol az ég és a föld találkozik

Két szerzetes azt olvasta egyszer egy régi könyvben, hogy a világ végén van egy hely, ahol az ég és a föld találkozik. Elhatározták, hogy megkeresik ezt a helyet, és mindaddig vissza nem térnek, amíg nem találják. Van ott egy ajtó, így olvasták, - csak be kell kopogni rajta, és máris az Istennél van az ember. Végigjárták a világot, kiálltak számtalan veszélyt, mindenféle kísértéssel találkoztak, ami az embert útjáról eltéríthetné. Amit kerestek, végül megtalálták. Ott álltak az ajtó előtt, bekopogtak rajta, és szívszorongva várták, hogy kinyíljon. S amikor kinyílt, beléptek rajta, s ott álltak - otthon, kolostori celájukban. És akkor megértették, hogy az a hely, ahol az ég és a föld találkozik, itt van, ezen a földön, ott ahová az Isten állított minket.

Hányszor érezzük úgy, hogy nem jó helyen élünk. Hogy nem jókor születünk. Mennyien voltak és vannak mindig, akik

úgy érzik, el kellene indulni, szerencsét próbálni, mert másutt majd jobb lesz.

Az ember saját magát nem tudja elhagyni. Magamat mindig magammal viszem. Ez mindig a legnehezebb csomagom. Akárhová megyek, lehet hogy mások a körülmények, de a lényeg ugyanaz marad: a saját bőrömből nem tudok kibújni. Önmagammal kell tisztába jönnöm, saját képességgimmel, adottságaimmal, és vállalnom kell önmagamat. Mert mindig emberben adottságok, képességek vannak, csak fel kell ismerni. Ha vállalnám a kalandot, hogy útra keljek és szerencsét próbáljak, vállalnom kell, hogy megismerjem saját magamat. És rádöbbenek, hogy az a hely, ahol az ég és a föld találkozik, itt van - nem kell érte világgá mennem. Itt van, ezen a földön, s éppen ott, ahová engem állított az Isten.

*Korzenszky Richárd OSB
Üzenőfüzet című könyvéből*

Jöjj, Szentlélek, Úristen!

Pünkösöd a húsvéti idő záróünnepé (pentekoszté=ötvenedik nap), ami idén május 27-ére esik. Ezen a napon emlékezik az Egyház arra, hogy Jézus mennybemenetele után a Szentlélek leszállt az apostolokra. Jézus elküldte megígért Szentleket, akinek hét ajándéka (bölcesség, értelem, jótanács, tudomány, lelki erősség, jámborság, istenfélelem) betöltötte az egybegyűlt apostolokat, és a sok különböző nyelvű embert az egy közös hit megvallásában" egyesítette.

Az Apostolok Cselekedetei részletesen beszámol az első pünkösöd eseményeiről.

A középkori népi jámborság is megelevenítette a szentírás szavait: a szél zúgását

kürtökkel és harsonákkal, a tüzes lángnyelveket egyes helyeken a templom padlásáról ledobott égő kóccal jelenítették meg. Máshol a templom ajtaját és ablakát sarkig kitárták, hogy a Szentlélek átjárja a házat.

A püspökök szerzte a világon ezen a napon szolgáltatják ki a bérmálás szentségét, hogy még nyilvánvalóbb legyen az Egyház születésének jelentősége és az evangélium hirdetésének megkezdése.

Máltais készület a Húsvétra

Ebben az évben sem szakadt meg a hagyomány, miszerint a Máltai Szeretetszolgálat ünnepi ebédet főzött a rászorulóknak részére Húsvét ünnepén. A főzést ezúttal is Kiss György és csapata vállalta, a megrakott éthordók széthordását pedig Martinek Erzsébet csoportvezető szervezte a lelkes önkéntesek segítségével.

Készülődés a Húsvétra

A Húsvét előtti napokban nagy izgalomban voltak a lányok, mert a hagyományoknak megfelelően festett tojásokkal akarták várni a locsolókat. A közös tojásfestés nagyon jól sikerült, a gyönyörű alkotásokból a templom előtti "tojásfára" is jutott bőven.

Húsvéti öröm

Húsvétvasárnap a szentmise végén kaptuk a hírt, hogy megjött a nyuszi. A templom előtt azonban kis bárány, kecske és kiscsibék is várták a nyuszikon kívül a gyerekeket. A templom körül elrejtett apró papírvirágokat festett tojásra lehetett becserélni, de a nyuszi által hozott Kinder-tojásokból minden gyereknek jutott. Krisztus feltámadása, és az ezt szimbolizáló tojások szétosztása, a felnőttek számára is igazi örömet jelentett.

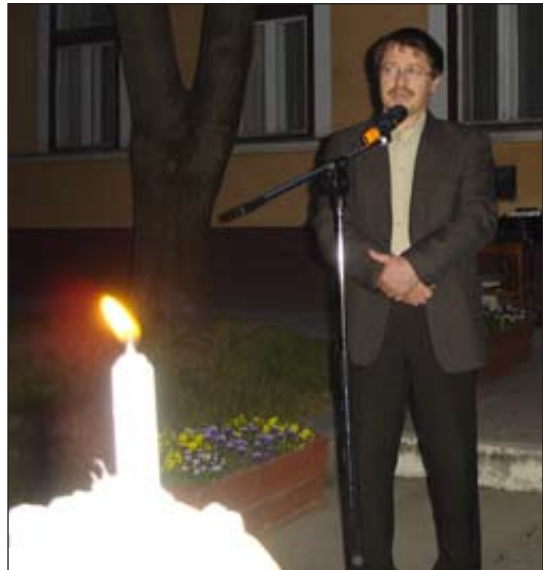

A Föld Napja

A Föld Napján, április 22-én, a város iskoláinak pedagógusai, a tanulók részvételével délután sok színes programot szerveztek melyekből még estére is jutott. A tanítás után a fiatalok a Polgármesteri Hivatal elé vonultak, ahol petíciót nyújtottak be a Képviselő-testületnek. A dokumentum, amelyet a polgármester úr vett át, tartalmazta egyrészt a diákság köszönetét azért, hogy a város vezetése az utóbbi években különösen törekszik a szép, gondozott környezet kialakítására, ápolására, példát adva ezzel az ifjúságnak.

Másrészt biztosították a képviselőket arról, hogy ők is igyekeznek vigyázni a város rendjére és tisztaságára, egyenrangú partnerei lesznek a felnőtteknek, annak érdekében, hogy a Jánoshalmán élők és az ide látogatók is jól érezzék magukat a városban. Este 19 órakor az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület felhívására fáklyás felvonulás indult el a katolikus iskola – városi kollégium – gimnázium - általános iskola- szakiskola útvonalon a Polgármesteri Hivatal elé, ahol rövid műsor keretében gyermekek és felnőttek a békére, a békességre való törekvés fontosságát hangsúlyozták ki.

Levél Jézustól

Drága Barátom!

Apostolom által küldöm Neked e levelet, mert tudatni vágyom Veled, hogy milyen nagyon szeretlek, milyen hűségesen vigyázom lépteidet, és hogy milyen nagyon szeretném, ha életednek tudatos része lehetnél.

Ma reggel ébredéskor már ott voltam Veled a szépséges kelő napsugárban, és bearanyoztam szobádat. Reméltem, hogy „Jó reggelt” kívánsz majd nekem, de Te nem tetted. Azt gondoltam akkor, hogy talán kissé még korán van, s azért nem veszel észre.

Újból fel akartam hívni magamra a figyelmedet, amikor kiléptél az ajtódon. Könnyű szellővel megcsókoltam arcodat, bűvös virágillatot leheltem Rád, majd madárénekekkel szóltam Hozzád... De Te csak elmentél mellettem.

Később, a nap folyamán figyeltelek, amint a barátaiddal csevegsz. Milyen nagyon kívántam, hogy hozzám is beszélj! Vártam és vártam, de Te csak mentél a magad útján vakon.

Ma délután hűsítő záport küldtem Neked. Ott voltam minden cseppjében; azután, hogy észrevegyél, még Rád is kiáltottam néhányszor az ég dübörgő viharával, remélve, hogy rám figyelsz majd. Puha felhők közé sokszínű szivárványt festettem az égre Neked, gondolva, hogy biztosan észreveszel majd, de Te csak rohantál, jelenlétemet észre sem vetted...

Ma este, hogy méltón búcsúzhass el a naptól, szépséges naplementét küldtem Neked, s utána millió csillagban mosolyogtam Rád, remélve, hogy visszamosolyogsz majd, de Te nem tetted.

Ma éjjel, amikor lefeküdtél, holdfényrel sugároztam be arcodat, hogy jelezem, ott vagyok Veled. Reméltem, hogy

beszélgetsz velem majd egy kicsit, mielőtt elalszol, de nem szóltál egy szót sem. Ez nagyon fáj... Azért én Veled maradtam, és vigyáztam Rád egész éjjel, gondolva, hogy talán reggel, majd reggel köszöntesz engem.

Nap mint nap megjelenek Előtted az élet számtalan csodás eseményében, remélve, hogy barátodnak fogadsz. Én magam vagyok az Élet. Az én szeretetem Irántad mélyebb, mint a legmélyebb óceán, és nagyobb, mint a kéklő ég. Szépség és nagyszerűség forrása vagyok, és amim van, mind meg szeretném osztani Veled.

Várom válaszodra!

Örökké szerető barátod: Jézus

Vendégül láttuk a Szemináriumot

Április 30-án érkezett hozzánk 2 napos tavaszi kirándulásra a Budapesti Közpon-ti Papnevelő Intézet. A Kalocsán keresztül érkezett előjárókat és kispapokat a Király Lovastanyán rétesel és üdítővel vártuk, majd lovas kocsikra szállva gyönyörű kirán-dulást tettünk a terézalmi erdőben. Ezt követően Zsikla Csaba kántor úr orgonahang-versennyel ajándékozta meg a vendégeket, utána pedig megcsodálhatták templomunkat és a kincstárat. A program a Koch-pincészetben folytatódott, ahol megismerkedhettek a környékbéli kitűnő borokkal, valamint a kemencében sült csülök különleges ízeivel. Másnap a hívekkel közös szentmise és a Gemenci erdőben tett kirándulás után Bányai Gábor megyei elnök úr vendégei voltunk Veránka-szigeten, s egy ízletes halászlé ebéd után élményekben gazdagon tért vissza Budapestre a jövő papsága.

Elsőáldozás

Május 10-én 52 gyerek találkozott először a Oltáriszentségben a jelenlévő Jézussal. Előtte való nap az első szentgyónásban megtisztították lelküket, melyet rajtuk lévő hófehér ruha szimbolizált. A templom közössége előtt mindannyian ígéretet tettek arra, hogy Jézushoz hűségesek maradnak és jó keresztények lesznek.

Bérmálás

Május 17-én volt Jánoshalmán a bérmálás. 18 jánoshalmi, 3 kéleshalmi és 7 rémi illetve csávolyi fiatal részült a Szentlélek kegyelmi ajándékaiban. Buzgó szívvel imádkoztunk azért, hogy a kegyelem ezeket az ifjakat is olyan hatékonyan járja át, miként az első Pünkösdkor az apostolokat.

Újra akcióban a Szent József Kör

Az összefogás szép példáját mutatta be újból a Szent József Kör május 16-án a szentkatali tereprendezés kapcsán. A kör lelkes tagjai a szorgalmas munka után a jó magyar hagyományokat is ápolva, egy rackajuh segítségével, a terített asztal közösségét is élvezték.

Katolikus iskolában történt

Szavalóverseny

Április 6-án tartottuk iskolánkban a szavalóversenyt, ahol a zsűri Faddi Tamást, Boros Gittát és Zámbo Lorkát emelte ki a szép versmondásáért.

Keceli területi verseny

Az Apáczai Kiadó szervezésében május 29-én, Kecelen területi versenyen vettek részt alsósaink. Matematika valamint nyelvtan-helyesírás tárgyból mérték össze tudásukat.

Az ügyes csoport tagjai: Kabai Stefánia, Vizi István, Sánta József, Balogh Katalin, Fenyvesi Dávid, Kiss Pető Apor, Kiss Tamás, Horváth Marcell, Faddi Tamás, Császár Dániel és Farkas Gréta. Második helyezést ért el Horváth Marcell matematikából, Kiss Pető Apor pedig nyelvtan-helyesírásból a negyedik helyért járó jutalmat hozta haza. Felkészítő pedagógusuk Kovács Ágota, Csapóné Sarok Enikő és Sente Mariann volt.

Anyák napja

Május hónapban osztályonként, színvonalas anyák napi ünnepségekkel köszöntöttük az édesanyákat, nagymamákat, keresztyákat.

Virágültetés a Föld Napján

Április 22-én iskolánk szépítésével emlékeztünk meg a Föld napjáról. A virágültetésben és a szemétszedésben minden tanuló részt vett.

Férfinap az iskolában

Április hatodikán férfi dolgozóinknak kedveskedtünk egy kis műsorral, vacsorával és szerény ajándékkal.

Versenysikerek

Diákjaink két különböző szervezésű közlekedési versenyen képviselték iskolánkat.

Az első: Kisiskolások (3. osztályos tanulók) és serdülőkorúak (7. osztályos tanulók) országos közlekedésre nevelési verseny 2. megyei fordulója. Ezt a megméretetést a kecskeméti Zrínyi Ilona Általános Iskolában szervezték április 22-én. Iskolánkból Kiss-Pető Apor 9., Benkő Zoltán pedig 11. helyezést ért el.

A másik közlekedési verseny szintén megyei szintű volt és Kecskeméten szervezték május 9-én, a lőtéren. A gyerekeknek KRESZ tesztlapot kellett kitölteniük, majd az ügyességi pályán végig kerékpározniuk. A jánoshalmi csapatot Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Ballai Roland és Lengyel Márk képviselte. Az országos versenyt május 20-22 között rendezték Egerben, ahova az egyéni teljesítmények alapján válogatták össze a csapatot. Az Egerbe utazó megyei csapatba nagy büszkeségünkre Lengyel Márk is bekerült.

Városi Egészség nap

Május 9-én a Szűréssel az Életért Program keretében egészségügyi szakemberek csapata látogatott városunkba. A vizsgálatok alatt iskolánk tanulói is színes programokkal szórakoztatták a várakozókat.

Kerti ünnepség

Gyermeknap közeledtével május 22-én délután kerti ünnepséget szerveztünk. Választhatunk sportversenyek, ki mit tud, kézműves foglalkozás, kvíz verseny, vásári játékok közül, és ha megéhezünk, megszomjaztunk volt bőven enni s innivaló is.

Kerti hangverseny

Pünkösdhétfőn, június 1-én délután 5 órakor, a jánoshalmi plébánia kertjében hangversenyt ad a világhírű Vivat Bacchus Énekegyüttes, BORIGINAL címmel. Mindenkit szeretettel hívunk erre az igazi kellemes kikapcsolódást ígérő délutánra. A belépés ingyenes.

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@ancl.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Ima esőért

*Nincsen aki megsegítsen,
nincsen, aki szánjon minket,
hozzád térünk hát, nagy Isten.
Ha Te nem, más nem segíthet.
Száraz a rét, szomjas a föld,
ha ez így lesz elveszünk,
gyászruhát ölt minden ember, Isten, adj esőt nekünk!*

*Az igaz, hogy méltán büntetsz,
mert mindnyájan sértünk, bántunk,
ha te minket már el is vetsz,
irgalmas nem lész irántunk,
szánd meg a kis csecsemőket,
kik ha nem lesz kenyerek,
sírva nézik a felhőket. Isten, adj esőt nekünk!*